UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

circa prin. Nā ſorores p̄dictæ quoad poſſeſſionē nō dicunt legitimæ cōtradictrices, ex quo tēpore mortis teſtator Nicolaus tenuit, & poſſedit dicta bona, vt colligit ex ijs, q̄ habent in d.l.fin. & dixi ſupra. Et ideò ſi dictæ ſorores p̄tendūt ius aliquod habere in dictis bonis vigore teſtamenti dicti Petri eorū patris, illud experiant, & agāt in alio iudicio, vt ꝑ Bar. in d.l.fi. ſed ex quo dictus Nicolaus, & ēt Antoni⁹ filij dicti Petri fuerūt hr̄des inſtituti, ſi, & quādo erūt capaces, & rebanniti, vt in dicto teſtō, & ex quo ipſi rebāniti fuerūt, & inſtituti, vt ſupra dictū fuit, videlicet Nicolaus per ſententiam iuxta prędicta, & Antonius ex gratia ſibi facta ab eo, q habebat poteſtatē rebanniendi, vt colligitur ex cancellatione bāni ipſius in libro bannitorū, quæ in pceſſu continet, ar. eorum, quæ voluit Bal. in l. ... C. de teſtam. & ī l. moueor C. ſi ſeruus exportādus ... & in addit. ad Specul. in tit. de ſentētia verſi. bāna, & ... de inſtr. edit. in verſ. ſi bannū, & in l. ſcriniarios C. de teſt. milit. & in l. emancipatione C. de fid. inſtru. cū ſimi. ſequitur, ꝙ clarè apparet, dictas ſorores in dictis bonis nullū ius poſſe prętēdere, nec habere ad excludendū dictos Nicolaum, & Antoniū, & cōſequēter hæredes ſuos, q̄a ipſi potuerunt ſic hæredes inſtitui, videlicet, quādo & ſi erūt facti capaces, iuxta q̄ habētur per illum tex. in l. in tēpus ff. de hæredib. inſtit. cū ibi no. per oēs doct. ¶ Quinto p̄cipaliter nō aduertatur, q̄ ipſæ ſorores dicūtur directò hæredes inſtitutæ à Petro eorū patre, & cenſentur grauatæ per fideicōmiſſum de reſtituendo Antonio, & Nicolao in caſu, quo ipſi eſſent reſtituti ad patriā, & rebanniti per ea, quæ habent plenè ī l. hæreditas ex die, & ibi Imo. in ... ſoluendo §. paterfamilias, & in d.l. ſi alienum ... ff. de hæred. inſt. cum ſimil. † Et poſito q̄ euenerit hæc conditio, & ſic locus fuerit reſtitutioni fideicommiſſi, tamen Nicolaus, & Antonius fideicōmiſſarij capere debuerunt bona de manu ipſarum, & nō propria auctoritate per tex. in l. non dubiū C. de leg. & in l. j. ff. quor. lega. cū ſimi. & ob reſtitutionem fideicōmiſſi ipſis ſororibus competit ius detrahēdi trebellianicā. ar. §. j. inſti. de fideicom. hæredit. l. j. ff. ad trebell. cū alijs. Verū huic obiectioni dici pōt, ꝙ p̄dicta poſſent fortè procedere, ſi modo eſſe q̄ſtio inter ſorores ex vna, & dictos Nicolaū, & Antoniū, ſeu hæredes ſuos ex alia ſup reſtitutione faciēda, ſeu apprehenſione poſſeſſionis vigore teſtamēti dicti Petri, & dicti Nicolaus, & Antonius, ſeu hr̄des ſui nō fuiſſent in poſſeſſione bonorū: ſed ex quo principaliter agitur de teſtō dicti Nicolai, & per plures annos dicti Nicolaus, & Antonius, & ſucceſſiuè ipſorū hæredes dicta bona tenuerunt, & poſſederunt vſque ad eorū mortē, ergo amplius dictæ ſorores nō poſſunt iſta opponere: Et cū poſt mortē dicti Petri bona fuerint tenta, & poſſeſſa per multos annos vſque ad mortē à dictis Nicolao, & Antonio, ſcientibus, & non contradicētibus dictis earum ſororibus, ideò ſequitur, ꝙ in dubio ipſi dicuntur tenuiſſe, & poſſediſſe ex illo titulo, ex quo potuerunt tenere, & poſſidere videlicet ex diſpoſitione dicti teſtamēti paterni, ar. l. quædā mulier cum ibi no. ff. de rei vend. itē ex quo euenit conditio reſtitutionis, quia ipſi fuerunt rebanniti, & tenuerūt, & poſſederunt bona hæreditatis, præſumitur, ꝙ ipſis fuit facta reſtitutio bonorum, nā cum euenerit cōditio, dicitur ceſſiſſe, & veniſſe dies, quo hæres grauatus de reſtituēdo cenſet fuiſſe ī mora: † & ideò poſt euentū cōditionis licitū fuit fideicōmiſſarijs abſque alia reſtitutiōe reali apprehēdere bona, & poſſidere, per tex. in l. ſancimus §. fi. iunctis not. ꝑ Bal. ibi in j. colu. circa fi. C. ad trebell. ¶ Nec aliquo modo pōt eſſe loc⁹ in caſu iſto detractioni trebellianicæ, ex quo ꝓhibita fuit, q̄a nedū cæteris perſonis, ſed ēt filijs primi grad⁹ pōt prohiberi expreſſè, vt volunt doct. vt refert, & ſequit Ale. in l. marcellus in prin. ff. ad trebell. cū ſimili. vel fortè poſſet dici, ꝙ ī caſu noſtro Nicolaus, & Antonius nō fuerūt vocati per fideicommiſſum, ſed directò, ſecundum ꝙ habetur in d.l. in tempus ff. de hęredib. inſti. & vt plures tenuerunt in d.l. hr̄ditas ex die ff. eo. tit. ſuper quibus aliter non inſiſto, quia ſi verū ē, prout arbitror veriſimum eſſe, ꝙ Nicolaus, & Antonius fuerint rebāniti, & à banno legitimè abſoluti, vt plenè demonſtratum eſt, nō eſt opus multū inſiſtere ſuper alijs, cū ab hoc tota difficultas depēdeat: Et ex his conſtat de bono iure dictæ dominæ Frāciſcæ hr̄dis inſtitutæ in teſtamento Nicolai. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Teſtamētū, ex quo hęres ſcript⁹ petit ſe mitti ī poſſeſſionē ex remedio l. fi. C. de edic. diui adr. toll. manu cui⁹ ſcriptū eſſe debeat.*
2 *Teſtamentū in vno loco ſecundū ſolennitatē illius loci confectū quādo habeat effectum quoad bona in alio loco ſita, & q̄n non.*
3 *Teſtator debet à notario, vel ſaltē à teſtib⁹ cognoſci, & de hoc ē ī inſtrumēto teſtamenti fides facienda, alioquin illi non credere .*
4 *Teſtes quomodo in inſtrumento deſcribi debeant ad hoc, vt inſtrumentum habeat effectum, illiq́; credatur.*
5 *In remedio l. ſin. C. de edic. diui adr. toll. quæ, & quot ſint neceſſaria, vt hæres ſcriptus illo agens obtineat;*
6 *Et in eo quis ſit legitimus contradictor ad impediendam cognitionem, & miſſionem in poſſeſſionem.*
7 *Titulus validus habitus à defuncto, vel hærede in remedio d. l. fi. quomodo accipiatur, & conſideretur, vt ex eo quis ſit legitimus contradictor ad impediendam miſſionem in poſſeſſionem.*
8 *Diuiſio īter emphhyteotas facta q̄do ius emphyteoticū, ſeu īueſtituræ, & cōſequēter ius accreſcēdi īter eos tollat, & quādo nō.*
9 *Emphyteoſis ſtipulata pro ſe, filijs, nepotibus, & deſcendentibus maſculis ad eos ſolum etiam non hæredes tranſit.*
10 *Et in ea cum fratre nepos ex fratre non ſuccedit fratri abſque liberis præ defuncto, & quando ſecus num. 13.*
11 *Fratri quando alter frater ſolus, excluſis nepotibus ex alio fratre ſuccedat, & quando nepotes cum illo.*
12 *Emphyteoſis ſtipulata pro ſe, filijs, nepotibus, & deſcendentibus dicitur ordine ſucceſſiuo ſtipulata, & quomodo.*
13 *Ordo graduum in bonis emphyteoticis, & in alijs quando ſeruetur, & quando ordo legis.*
14 *Conceſſio in emphyteoſim de re eccleſiæ ſine decreto ſuperioris, & ſolennitate facta eſt nulla.*
Idem, ſi conceſſo decreto ſub vna forma conceſſio in emphyteoſin poſtea ſub alia forma facta eſſet.
15 *In poſſeſſorijs titulus etiam coloratus ſuffragatur.*
16 *Inueſtitura poſterior ſub alia forma, alijsq́; qualitatibus facta dicitur penitus noua, nec ſecundum priores eſt regulanda.*
17 *Emphyteoſis conceſſio de re eccleſiaſtica ſolita ſic concedi poteſt abſque decreto, & ſolemnitate fieri.*
18 *Poſſeſſoris conditio melior.*
19 *Exceptio, veſtra non intereſt, eſt legitima.*
20 *Emphyteoſis cōtract⁹ quod ius tribuat illis, ꝓ q̄bus fuit ſtipulata.*

EPITOME.

HAERES ſcriptus in teſtamento agens remedio l. fi. C. de edic. diu. adr. tol. vt obtineat, & ex illo in poſſeſſionem bonorum defuncti, de cuius ſucceſſione agitur, immitatur, quæ, & quot requirantur.

Et ꝙ ī eo ꝯdictor legitim⁹ ſit, titulūq́; validū ad impediēdā miſſionē in poſſeſſionē à defuncto, vel hærede habeat ille, qui ſub īueſtitura illorum bonorū, de quorum ſucceſſione tractatur, à defuncto, vel hærede recepta eſt comprehenſus, hic oſtenditur.

CONSILIVM LV.

IN cauſa illorum de Beuilacquis, qui petūt ſe immitti in poſſeſſionem bonorum, quę tempore mortis comes Hannibal poſſidebat, vt & tanquam hæredes ſcripti in teſtamento

mento

mēto dicti Comitis Hannibalis ex remedio l.fi.C.de
edicto Adiui dria.tol.Pro parte dominæ Margharitę
olim filiæ Comitis Frācisci opponit,talē immiſſio-
nē nō debere,nec poſſe fieri pluribus rationibus, & ī
primis,qa cōſtat de vitio viſibili teſtamēti, quoniam
1 † nō apparet , ꝙ teſtamentū fuerit ſcriptū manu no-
tarij publici,hoc eſt,ꝙ tēpore teſtamēti facti notarij,
qui dicunt de illo rogati,tunc fuerint notarij, prout
de iure requiritur ad hoc, vt competere poſſit reme-
dium d.l.fin.vt ibi volunt doct.oēs poſt glo. in verbo
depoſitionibus,quæ voluit , ꝙ illud remedium d.l.fi.
habeat locum etiam in teſtamento nuncupatiuo re-
lato in ſcriptis per notarium publicum, cum tāta fi-
des hodie detur illi ſcripturæ,quanta ſolenni teſtō fa
cto in ſcriptis cum ſigillis: & quamuis producta fue-
rit quædā ſcriptura,in qua fit fides,notarios,qui aſſe-
runtur rogati,eſſe notarios publicos , nō tū in ea fit
fides,ꝙ fuerint notarij eo tēpore,quo dicit factum te
ſtamentū,veluti requiritur,& hoc eſt ſatis concludēs
2 fundamentū.¶ Secundo † illud teſtamētū factū fuit
in vrbe ſm ſolennitatem quandā diuerſam à ſolēni-
tate,quæ requiritur per ſtatuta huius ciuitatis, q̄ ma-
iorem ſolēnitatē expoſcunt , quàm requiratur in vr-
be,in qua ſeruat ſolēnitas iuris cōmunis , ergo illud
teſtm̄ nec exequi , nec habere poteſt effectū reſpectu
bonorum exiſtētium extra territoriū vrbis in comi-
tatu,& territorio Bononienſi, ita vult Bar. expreſsè ī
l.ſi arrogator in pen.col.ff.de adop.vbi exemplificat,
ꝙ ſi in ciuitate Peruſij eſſet ſtatutum , ꝙ in teſtamen-
to requirantur ſeptem teſtes,& in ciuitate Florentiæ
eſſet aliud ſtatutum,ꝙ requirantur decem,& Peruſij
factum eſſet teſtamētum cum ſeptem teſtibus , illud
non poterit exequi in ciuitate Florentiæ , nec trahi
ad bona poſita in ciuiuitate Florentiæ , & eius terri-
torio : Sed in ciuitate Bononiæ per illius ſtatuta req-
ritur maior ſolennitas in teſtamento, quam requirat
de iure cōmuni,& per ſtatuta vrbis Romæ,ergo &c.
& faciunt no.per Bal.in authe. defuncto C.ad tertul-
lia.& in l.milites in j.q. C. de teſtam. mili. & in l.2.C.
quemadmodū teſt.aperiantur : Et ſi opponeretur de
ijs,quæ volunt Bar.& alij in l.j.C.de ſumma trini.& fi.
de catho.& Ioan.And.in addit.ad Specul. in tit.de in-
ſtrumen.edit.in §.cōpendioſè poſt Spec. qui vidētur
velle cōtrarium,dico eorū dicta nō aduerſari, ſed lo-
qui in caſu diuerſo à caſu noſtro,& ab ijs,quę voluit
Bal.in d.l.ſi arrogator , loquuntur enim,quādo in lo-
co,in quo factum fuit teſtm̄, requireretur maior nu-
merus teſtiū,& maior ſolemnitas, q̄ requireretur in
loco,in quo eſſent bona,quia tunc teſtamētum illud
poteſt exequi,& habere effectum etiam quoad bona
poſita extra locum,in quo factum fuit:& ratio diuer
ſitatis eſt in promptu,nā primo caſu teſtm̄ non dicit
factum ſeruata ſolemnitate,quæ erat neceſſaria ſecū
dum ſtatuta loci,in quo bona erant ſita,cū in loco il
lo maior requireretur ſolemnitas, q̄ fuerit obſerua-
ta in teſtamento facto,vt patet, ſecundo autem caſu
teſtamentum valet , & habet effectum etiam quoad
bona poſita in alio loco, quoniam in teſtamento fa-
cto dicitur ſeruata nedum ſolennitas, quæ requirit,
& eſt neceſſaria in loco, ī quo factum fuit , ſed ēt illa,
quę requiritur in loco,in quo bona ſunt poſita,cū in
eo minor ſolemnitas requiratur, quia in maiori nu-
mero ineſt minor l.j.§.ſi ſtipulanti ff.de verb.oblig.&
iſta eſt veritas,& mēs doct.in locis præallegatis,q ſic
loquuntur,& ſic debēt intelligi,vt clarè ex verbis ip-
3 ſorum colligitur.¶ Tertio † opponit contra teſtm̄
prædictum,ꝙ non conſtat,neque apparet, & de hoc
in teſtamento per notarios nō fit fides , ꝙ ipſi notarij
rogati de teſtamēto cognouerint teſtatorem , nec ēt
ꝙ teſtes illum cognouerint , ergo ex hoc non debet

præſtari fides inſtrumento teſtamenti,quoniā inſtru-
mento teſtamenti nō eſt adhibeda fides , nec illi cre-
bat,quotiesſcūque in inſtrumēto nō dicit, nec appa-
ret, ꝙ notarius cognouerit teſtatorē, ſeu contrahen-
tes,vel ſaltem fecerit fidem , ꝙ teſtes deſcripti eū co-
gnouerint,vt voluit notabiliter Bald.in l.fi.§.ſin autē
dubius C.de iure deliber.alioquin ipſe notarius faci-
lè poſſet decipi, & facilè poſſet falſitas cōmitti, quæ
maximè fugienda eſt in teſtamentis faciendis,in qui-
bus lex maiorem ſolēnitatem requiſiuit,quàm in alijs
ꝓpter magnum timorem , & magnam ſuſpitionem
falſitatis l.fin.& ibi glo.C. de fideicommiſſis,& ideo
omnino neceſsè eſt, vt notarius cognoſcat teſtato-
rem: An autem quādo notarius diceret ſe cognoſce-
re teſtatorem,neceſſe ſit, ꝙ etiam teſtes deſcripti illū
cognouerint, & de hoc fiat fides in teſtamēto: & hoc
eſſe neceſſariū exiſtimo,& ita intelligo no.p Alex.&
alios in dicto §.ſin autem dubius, ſed ſi nō appareret,
nec in teſtamēto diceretur , ꝙ notarius cognouerit
teſtatorem,tunc teneo , & credo neceſſarium eſſe,
ꝙ teſtes cognouerint,alioquin ſi teſtator non fuiſſet
cognitus à notario,nec à teſtibus , facillimè notarius
& teſtes potuiſſent decipi,& alia perſona diuerſa à te-
ſtatore ſupponi , & ſic falſitas facilè potuiſſet cōmit-
ti ar.§.ſi qs igitur in auth.de fide inſtrumētorū,& in §.
j.in auth.de teſti.& ita intelligo , & ſaluo Fulgoſium
4 in d.§.ſin autem dubius.¶ Præterea, & quarto pro
hoc,vt inſtrumēto teſtamēti det fides, & illud poſſit
exeq,& habere effectū,requiritur, ꝙ teſtes ī eo deſcri-
pti fuerint noīati ꝑ nomen propriū,& cognomē,ſeu
agnomē,& ꝑ duas demōſtrationes,ex qbus pſonę ip-
ſorum certæ reddantur , & ſic vltra nomen propriū
per duas demōſtrationes , alioquin perſonæ eorum nō
redderent certæ,iuxta ea,quæ voluit Bar.in l.j.ff.de pro
dit.& demon.bonus eſt tex.in l.ſi rem ff.de rei vendi-
ca.l.hac conſultiſſima in prin.cum glo.C.qui teſt.fa-
cere poſſunt,& ita voluit , & exp̄ſsè determinat Alex.
in conſi.152.in 2.volu.qui melius loqui nō poteſt,&
hoc videtur in terminis noſtris velle tex.in d.l.fin.C.
de edicto diui Adria.tollen.ibi & depoſitionibus te-
ſtium legitimi numeri vallatum,iuncta gl. alioquin
ſi aliter diceretur,facillimè poſſet cōmitti falſitas,quæ
& oīs eius ſuſpitio maximè fugienda eſt in teſtamen-
tis,vt eſt tex.in d.l.fin.& ibi glo.C.de fideicōmiſſis cū
ibi allega. Sed in dicto aſſerto teſtō Comitis Hanni-
balis non conſtat,ꝙ aſſerti notarij in eo deſcripti tē-
pore teſtamēti facti fuerīt notarij,item ꝙ ipſi, ſiue te-
ſtes cognouerint teſtatorem,nec etiam,ꝙ teſtes fue-
rint deſcripti per tales demonſtrationes , ex quibus
perſonæ ipſorum redderentur certæ , & indubitatæ,
pro vt requiritur,vt voluit Alex.in dicto conſilio,er-
go inſtrumento teſtamenti non eſt adhibenda fides,
nec illi credededendum,ad effectū, vt poſſit exeq,& ex
eo poſſit peti immiſſio in poſſeſſionē ex remedio di-
cta l.fina. quia multipliciter de vitio illius viſibili cō-
ſtat. ¶ E contra vero dicta do.Margharita filia olim
Comitis Franciſci inſtituta hæres in teſtamento
dicto eius patre , quæ petijt ſe immitti ī poſſeſſionem
bonorum,quę dictus Comes Frāciſcus tēpore mor-
tis ſuę habuit,tenuit,& poſſedit,debuit,& nūc debet
immiti in poſſeſſionem horum reliquorum bono-
rum , de quibus agitur , & quę dicuntur etiam per
partem aduerſam fuiſſe detenta , & poſſeſſa per Co-
mitem Hannibalem tempore eius mortis,quoniā re-
ſpectu illorū bonorum cōcurrunt oīa neceſſaria,
quæ à iure requiruntur, ex parte dictæ dominę Mar-
gharitę,vt ipſa poſſit, & debeat in eorum poſſeſſionē
5 immitti per remedium d.l.fina. † quinque enim tan-
tum ſunt neceſſaria ſecundū docto.omnes in d.l.
ex illo tex.colliguntur,& inferuntur,Primum,q
de te

de teſtamento ſit cōfecta ſcriptura, & eo modo, quo
ex prædictis colligitur, & ꝙ producatur originale, ſi
petatur ab aduerſario, adeo, ꝙ nō ſufficit trāſumptū,
nec autēticum, & hoc eſt ſpeciale in dicto remedio.
d.l.fin. ꝓpter nimios fauores illius remedij, vt ꝓbatur
in d.l. & ibi Bar. & omnes, & plene poſt alios ꝑ Deciū,
& hæc fuit doctrina Bart. in l.j.§.ſi qs duobus ff. de bo-
norum poſſeſ. ſecundū tabulas. Et hoc primū interue
nit ex parte dictę dominę Margharitę, & minime ex
parte illorū de Beuilacquis. ¶ Secundū requirit, quòd
ſcriptura, videlicet originalis & nō exempli etiā
autentici oſtendat iudici, quod etiam factum fuit ꝓ
parte dominę Margharitę, & minime pro parte illo-
rum de Beuilacquis. ¶ Tertium requiritur, quòd illa
ſcriptura, quæ producitur, maxime originale nullū
habebat vitium apparens, & viſibile d.l. fina. & hoc
quoque ex parte dominæ Margharitæ interuenit, &
non ex parte illorum de Beuilacquis, vt ex præmiſſis
colligitur. ¶ Quartum, quòd bona, de quibus, & in
quibus petitur tenuta, & immiſſio, fuerint per defun
ctum tempore eius mortis peſſeſſa, vel detenta, vt in
d.l. fina. quod etiam interuenit ex parte dictæ domi-
næ Margharitæ. ¶ Quintum requiritur, quòd de cō-
miſſione, ſeu verbali immiſſione iudicis fiat ſcriptu-
ra publica, & apud acta notarij, & ꝙ petitio immiſ-
ſionis apud notarium actorum in ſcriptis redigat̄ d.
l. fina. & ibi glo. & hæc omnia ſunt neceſſaria ad hoc,
vt poſſit dari remedium d.l.fi. & ſi vnum tantum ex
his deficeret, qs ab eo excluderetur, vt colligitur ex
illo textu & ita expreſſe volunt Paulus de Caſtr. & alij
quæ omnia interuenerunt, & fuerunt obſeruata
pro parte dictæ dominæ Mergharitæ, & nō ex parte
illorum de Beuilacquis, ergo ipſa debet immitti, &
illi de Beuilacquis excludi debent. Et hæc excellen-
tiſsimus dominus iudex bene conſideret, quia de ma-
gno intereſſe in hac cauſa agitur. ¶ Vlterius vide-
ndum, † quòd domina Margharita filia, & hę
res Comitis Franciſci dicatur eſſe legitima contradi-
ctrix ad impediendum ne dum cognitionem ſumma
riam, ſed etiam ad impediendam immiſſionē in poſ
ſeſſionem dictorum bonorum, quoniam ex quo ſe
fundat in titulo habito ex facto, & volūtate ipſius de-
functi, hoc eſt Comitis Hannibalis; de cuius teſtamē
to agitur, abſque dubio excludent̄ illi de Beuilacquis
prætenſi hæredes Comitis Hannibalis, & immiſſio im-
peditur, vt in terminis voluit Bart. in d.l. fina. in pen.
col. in verſi. ſecundo caſu per tex. in l.j.C. quorum le-
gato. & in l.j.§.j. iuncto §. quod ait prætor ff. quorum
legato. qui dixit, quòd ſi quis ante datam licentiam,
& iuſſum iudicis de ingrediendo ad impediendam
immiſſionem in poſſeſſionem, & cognitionem ſum
mariam compareat, & oſtendat titulum à defuncto,
vel ab hærede, ſine dubio impeditur immiſſio, hæc
ſunt verba Barto. ibi per iura prælegata. ſed in caſu
noſtro domina Margharita oſtendit titulum habitū
ex facto, & volūtate defuncti Comitis Hannibalis, ergo
ſine dubio debet immiſſio impediri, Comes enim Hā
nibal habens legitimum, & ſufficiens mandatū à Co-
mite Franciſco de anno 1505. cōduxit hęc bona tan-
quam deuoluta ad abbatiam pro ſe, ac vice, & nomi-
ne Comitis Frāciſci eius fratris, & pro eorū, & vtriuſ
que eorum filijs, & hæredibus deſcendentibus in per
petuum, prout de huiuſmodi inueſtitura publicū appa
ret inſtrumentum; & hoc idem voluit Bal. in d.l. fin.
in 4. q. ibi, quinto opponendo in 10. col. qui dicit,
quòd legitimus cōtradictor dicitur ille, qui opponit de
contractu defuncti, vel hæredis, adeo quòd impedietur
immiſſio ꝑ tex. in l. vēdicantē. ff. de euictionibus, & ꝑ
no. in l. fi. §. in cōputatione. C. de iure deliberandi. Prę
terea dicit Salicetus in d.l. fi. in 5. colu. in verſi. 3. caſu,
ꝙ ſi cōtra hæredem aliquis alleget titulum habitum
facto defuncti, & poſſeſſionem, ipſe eſt legitimus cō-
tradictor, ſed comes Franciſcus habuit titulū ex facto
& contractu comitis Hannibalis, & poſt illius mortē
habuit poſſeſſionē, ergo domina Margherita filia, &
hæres comitis Frāciſci, quæ ſe ex perſona eius patris
defendit, dicitur legitimè cōtradicere. ¶ Nec obſtat,
ꝙ comes Hannibal, & ſucceſſiuè comes Franciſcus
diuidendo, & nouā inueſtiturā accipiendo nō potue
runt cōtrahere ſuper emphytheoſi paterna aquiſita
per comitē Gerardum pro ſe, & filijs, nepotibus ma-
ſculis in præidiciū nepotū filiorum comitis Antonij,
ad tradita per Alex. in conſi. 89. in 3. volu. in conſi. 21.
& 100. eod. vol. Ex quo ſequitur, ꝙ licet comes Fran-
ciſcus in bonis, ſuper quibus agitur, haberet titulum,
& poſſeſſionem poſt mortem defuncti, tamen ille
titulus eſt inualidus, & ſola poſſeſſio nō eſt ſufficiens
ad impediendū immiſſionem hæredis, vt voluit Bar.
in d.l. fina. pen. colu. ibi ſecundo caſu in verſiculo, aut
allegat titulum, & idem habet poſſeſſionē. C. de edic.
diui adria. toll. Quia reſpōdetur, ꝙ illud, qđ Bar. ibi di
cit, nō ſufficere ſolā poſſeſſionē, ſed requiri titulum,
& poſſeſſionē, procedit, quando ille, qui contradicit,
haberet titulum, & poſſeſſionē ab alio, quàm à defun
cto, vel ab hęrede, nam tunc vtrunque requiritur, ſed
quando ipſe habuit titulū ab hærede, vel à defuncto,
abſq; dubio impedit̄ immiſſio, vt dicit Bar. paulo an-
tè, & ſolus ꝑ ſe eſt ſufficiens. At in caſu noſtro comes
Franciſcus, & cōſequenter domina Margharita eius
filia habuit titulū à defuncto, & ex eius facto, ergo ta
lis titulus cum poſſeſſione comitis Franciſci erit ma
gis ſufficiens ad excludendos dictos prætenſos hære
des comitis Hannibalis. ¶ Præterea dico titulum ha
bitum facto dicit comitis Hannibalis eſſe validū quo
ad effectum, de quo quærimus, nam cum ipſe de Be-
uilacquis tāquā hæredes comits Hannibalis veniāt',
& petant ſe immitti in poſſeſſionē ex aſſerto teſtō
illius, nō poſſunt ɔtra factum ſuum venire, nec impu
gnare id, quod ab eo factum fuit, etiam ſi ipſe adiue-
runt hæreditatem cum beneficio legis, & inuentarij,
quoniam quatenus ad eos peruenerūt bona dicti co-
mitis Hannibalis, tenentur habere ratum id, quod ab
illo factū fuit l. fin. §. in computatione cū ibi no. C. de
7 iure deliberandi. ¶ Item dico † validum eſſe titulum,
quantum eſt ad propoſitum noſtrum, ex eo ſolum, ꝙ
apparet de voluntate comitis Hannibalis, qui fuit ſti-
pulatus pro ſe, & nomine comitis Frāciſci, à quo mā-
datum habuit, & pro ſe, & hæredibus, & deſcēdenti-
bus, quòd dicta bona iure cuiuſdam ſucceſsionis, ſeu
pacti ſecundum Alex. vel cuiuſdam iuris accreſcendi
ſecundum Bart. ad ſuperſtitem eorum, & poſt eorū
mortem ad hæredes, & deſcēdētes deueniant, per ea,
quæ volunt Alex. & alij poſt Bar. in l. ſi mihi, & Titio
ff. de. verb. obliga. vbi ſi duo fratres fuerant ſtipulati,
vel vnus pro ſe, & alio fratre, q poſtea ratificauit, vel
prius mādatū ad hoc dederat, & alter dedecedat ſine
liberis, tota res acquiritur ſuperſtiti, & cum fuerit ēt
res conceſſa, & ſtipulata per dictum commitē Hāni
balem etiam pro fœminis deſcendentibus, & ſic pro
filiabus, ita demum, ſi ſint hæredes iuxta not. per Bar.
in l. vt iuriſiurandi. §. ſi liberi ff. de operis liberato. per
Imolā in l. qđ dicitur. ff. de verbo. obli. & in l. etiam
per Alex. ff. ſolu. matr. & per docto. in c. in præſentia
de probatio. nam appellatione. deſcendētium ſimpli
citer filiæ fęmine, & deſcendentes per fœmininam li
neam ɔtinentur, vt per plura voluit Alex. in cōſi. 160.
in 2. volu. & in l. cum quædā. ff. de iuriſd. om. iudi. &
ſic de volūtate, & ɔſenſu dicti comitis Hānibalis fuit,
vt nō ſolū admitteret̄ ad huiuſmodi bona comes Frā
ciſcus ꝑ dictā inueſtituram, ſed etiam deſcendente fœ
minæ,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

minæ,ergo ex hoc,& per hunc modum dicta domi-
na Margherita dicitur habuiſſe titulum à defuncto ,
hoc eſt à comite Hannibale,tū quia ipſe comes Han
nibal fuit,qui fuit ſtipulat⁹ ab eccleſia,vt ſupra, tum
etiā quia cōtrahendo,& ſtipulando,vt ſupra,dicta bo
na, apparet de voluntate, & conſenſu ſuo,quòd vo-
luerit illa poſſe peruenire nedū ad comitem Franci-
ſcū,ſed etiā ad dominā Margheritā eius filiam; & ſa-
tis dicitur de titulo conſtare,ex quo cōſtat hoc mo-
do de voluntate eius,quoniā in materia iſta, & in ca-
ſu,de quo nos loquimur , videlicet in remedio d.l.fi.
titulus dicitur habitus à defuncto,vel ab eius hærede
quādo dumtaxat conſtat de voluntate defuncti vel
hæredis volētis bona,ſuꝑ quibus agitur,poſſe ꝑueni
re,vel perueniſſe ad illū,qui ſe opponit,quamuis ali-
ter de titulo nō cōſtet,ſola enī voluntas defuncti, vel
hæredis habetur ꝓ titulo,quantū ad impediendā im
miſſionem,vt clare,& in terminis voluit Bart.in d.l.
fin.in penul. colu. ibi ſecundo caſu , qui dicit,quòd
ſiquis oſtēdi titulū à defuncto,vel ab hærede,tūc ſine
dubio impeditur immiſſio , & allegat tex.in d.l.1.C.
&.ff.quorū legato.quæ iura excludūt agentē illo in-
terdicto,ſi appareat ſolum,qđ legatarius,contra quē
agebatur,rem haberet de voluntate hæredis, quo fit
vt allegando illa iura, clarè ſenſerit Bar.in d.l.fin. qđ
titulus dicitur habitus à defuncto,vel ab hærede , ex
quo ſolum conſtat de eorū voluntate, nam dictum.
Bar.debet intelligi ſecūdū iura, quæ allegat, arg.not.
ꝑ eundē Bar. in l.nō ſolum.§.ſi liberationis delibera.
lega.ſed in caſu noſtro cōſtat de voluntate,& cōſeſu
comitis Frāciſci per prędicta,ergo ſatis dicitur cōſta
re de titulo quoad caſum noſtrū. ¶ An autē alio re
ſpectu,hoc eſt,quo ad obtinēdū in alio remedio & ī
cauſa petitorij huiuſmodi titulus habitus à comite
Hānibale fuerit valid⁹,vel inualid⁹,nō eſt p̄ſentis du-
bitationis,q̄a dato,ſed nō conceſſo,quòd quoad cau
ſam petitorij ille titulus poſſet dicit inualidus ꝑ ea,
quæ dicūtur not.per Alex.in dictis cōſilijs 89.& 100.
in.4.vol.& in cōſilio 21.in 5.volu.qui plura dicit,quę
videntur facere ad fauorē aduerſariorū,tamē quoad
remediū d.l.fin.ī quo ꝓceditur nedū ſummariè, ſed
ēt ſummarij ſſimè, vt ꝓbať ī l.1.2.& ī l.fi.& ibi docto.
C.de edicto diui Adria.tollē. titul⁹ huiuſmodi diciť
validus,ex quo per eū conſtat ſemel de voluntate, &
conſenſu comitis Hannibalis , & quamuis poſtea
ipſe forte ſententiam mutauerit, tamen non nocet ,
vt eſt tex.not.in l.1.§.prodeſt.ff.quorum lega.¶ Præ-
terea diligenter conſiderādum eſt,quòd ex quo om-
nia hæc bona emphyteotica eccleſiaſtica ꝑuenerūt
titulo diuiſionis ad comites Hannibalē,& Franciſcū
in recompenſationem bonorū allodialium, quæ aſ-
ſignata fuerunt comiti Antonio,portio dictorū bo-
norum comitis Hannibalis,qui abſque liberis deceſ
ſit,ac creuit de iure ipſi comiti Franciſco , & ita co-
mes Franciſcus omnia bona emphyteotica tenuit ,
& poſſedit poſt mortē comitis Hannibalis vſque ad
mortem ſuā,& cōſequēter domina Margherita illis
omnibus,& maximè in parte dicti comitis Hanniba
lis,mediante comite Franciſco ei⁹ patre, dicitur ha-
8 bere titulū validum diuiſionis;nam † quamuis ꝑ di-
uiſionē factam inter emphyteotas nō dicatur regula
riter remiſſum ius emphyteoticū,ſeu inueſtiturę,q̄n
altero decēte abſque liberis locus ſit iuri accreſcen
di,vt volunt docto.poſt Bar.in l.qui Romæ.§.duo fra
tres de verbo. obliga. & latè habeť ꝑ Alex.in cōſilio
21.in 5.volu.tamen hoc eſt verū,quādo reperiť por-
tio,cui poſſit accreſcere,vt q̄a inter fratres bona em
phyteotica eſſent diuiſa,vni aſſignādo unā portionē
& alteri aliam, & ita propriè loquūtur doct.in locis
præallegatis,ſec⁹ ſi uni tantū eſſent aſſignata omnia
bona emphyteotica & alteri allodabilia, q̄a tūc ceſ-
ſat ius accreſcēdi inter eos,ex quo nō reperitur por-
tio penes ſuperſtitē,cui poſſit accreſcere, vt not. vo-
luit Bal.in l. vnica in vltima col.C.quādo non peten.
partes,qui ita declarat,& refert,ac ſequiť Alex.in cō-
ſilio 53.in 4.vol.in pen.colu.& faciūt not.per Bal.in
l.ſi familię.C.familię herciſ.Et ideo cū ī terminis no-
ſtris in diuiſione facta inter ipſos fratres omnia bona
emphytheotica fuerint aſſignata comiti Franciſco,
& comiti Hannibali,comiti vero Antonio ſolū fue-
rint aſſignata bona allodialia,ſequitur, qđ ſolū inter
comitē Hanibalem , & comitē Franciſcū potuit ha-
bere locum ius accreſcendi , & ideo mortuo dicto
comite Hannibale abſque filijs, pars ſua dictorū bo-
norū emphyteoticorū accreuit,& acquiſita fuit ipſi
comiti Franciſco,nō attenta inueſtitura facta comi-
ti Gerardo,cui ꝑ diuiſionē,vt ſ.,factā diciť renuncia-
tū,& derogatū,& adeo , quòd ſolū dicitur remiſſum
ius inueſtiturę,& ius accreſcendi inter illos,ad quos
bona emphyteotica ex diuiſionè facta ꝑuenerunt,
not.ꝑ Bal.in d.l.unica.iunctis not.per ipſum potiſſ.
in l.ſi familiæ.C.familiæ herciſ.& per Paulū de Ca.
in d.l.qui Romæ.§.duo fratres, q̄ debet intelligi ſe-
cūdum quòd dictu fuit , & prout declarat Bal.in d.l.
vnica in vltima colu.¶ Præterea attenta inueſtitura
comitis Gerardi,ſeu comiti Gerardo facta,quæ fuit
facta pro ſe,filijs,nepotibus,& deſcēdētibus maſcu-
9 lis, † ex quo nō poſſunt ſuccedre,nec admitti,niſi fi-
lij,& deſcendentes maſculis comitis Gerardi , etiā
nō ſint hęredes,ſecundū quod volunt Bar.& Alex.in
l.vt iuriſiurādi.§.ſi liberi.ff.de ope.liberto.& habeť ꝑ
Alex.in l.etiā.ff.ſolu.matri.& in l.quod dicitur,& in
Imola.ff.de verb.obliga.& per eundē Imolā in cõ-
tuit de locato,ad portionē bonorū prędictorū comi
tis Hannibalis,qui abſque liberis deceſſit,nō potue-
rūt admitti,nec ſuccedere nepotes comitis Hanniba-
lis,quia nō vt hæredes ipſius,nec tanquā inſtituti te-
ſtamēto à comite Hānibale,quoniā ex quo inueſtitu-
ra facta fuit pro ſe, & filijs,& nepotibus,& deſcēdēti-
bus,ea nō trāſit ad hæredes,qui nō ſint de filijs,& de-
ſcendentibus,vt in locis præallegatis,& habetur in l.
ſi patroni.ff.ad trebellian.Item ad dictos nepotes co-
mitis Hannibalis,qui quoad eum non ſunt de deſcē-
dentibus,ſed de extraneis hæredibus,ex quo nō ſunt
ſui,iuxta tex.in.§.emācipati inſtitu.de hæredi.quę ab
inteſta.defer. portio omniū bonorum dicti comitis
Hannibalis nō poteſt de iure ſpectare virtute inueſti-
10 turæ factæ comiti Gerardo , quoniā † cū facta fuerit
pro ſe.filijs,nepotibus,& deſcendentibus, & comes
Hānibal deceſſerit abſque liberis , ſuperſtite comite
Franciſco eius fratre,& filio dicti comitis Gerardi,
& ſuperſtitibus nepotibus ex alio fratre,videlicet ex
comite Antonio, nepotes non poſſunt admitti,nec
ſuccedere unà cū comite Franciſco, ſed ipſe comes
Franciſcus ſolus potuit , & debuit admitti , excluſis
nepotibus natis ex alio fratre,hoc eſt ex comite An-
11 tonio, † quāuis enim ad ſucceſſionem fratris admit-
tatur frater cum filijs alterius fratris, vt habetur in
authen.ceſſante.C.de legit.hæredi.tamē illud eſt ve-
rū quoad ea,in quibus ſit ſucceſſio iure hæreditario,
ſed quoad bona emphyteotica eccleſiaſtica nō hære-
ditaria,vt quia fuerint conceſſa ſimpliciter pro ſe fi-
lijs,nepotibus,& deſcēdentibus,nō admittūtur filij
fratris ſimul cū fratre p̄mortui fratris,ſed frater ſo-
12 lus,excluſis filijs alterius fratris,quoniā † ex quo em-
phyteoſis fuit,vt ſupra,recepta,videtur recepta ordi-
ne ſucceſſiuo,videlicet primo ꝓ ſe,donec vixerit,ſe-
cūdo ꝓ filijs poſt mortē primi ēphyteotę,tertio filijs
nō extātibus,pro nepotib⁹,& poſtea pro alijs deſcēdē-
bus,& ſic proximior ī gradu , & ordine videť prius
vocat.

ſcatus per ea, q̄ habētur per docto. cōmuniter in l.
filius §.quidā recte ff.de lib.& poſth.& ibi Barto, &
& habetur ꝑ Alc.in conſi.119.in 4.volu. in 2.col.
inſuper p̄ſuppono: Vnde cū ex ordine ſucceſsiuo,
graduū Comes Franciſcus ſit ꝓximior Comiti Ge-
rardo, & ēt Comiti Hannibali, quoniā prior eſt filius
quoad patrē, q̄ ſit nepos, & prior eſt frater quoad fra
trem, quā ſint filij fratris, vt patet, & habeẽ inſtit.de gra-
dibus, & in l.iureconſultus ff.eo.tit.ſequiẽ, ꝙ mortuo
dicto Comite Hānibale debuit admitti ſolus Comes
Franciſcus, excluſis nepotibus natis ex alio fratre Co-
mite Antonio: Et ita in terminis voluit Bal. in l.cū ita
§.in fideicōmiſſo ff.de leg.2.nā † in his bonis emphy
teoticis, & in alijs, in quibus nō attendiẽ ordo ſucceſ-
ſionis à lege traditus, & qui eſt ſeruādus in ſucceſsio-
nibus, qa ad ea non admittunẽ, vt hæredes, ſed vt fi
lij, & deſcendētes, debet attēdi, & obſeruari ordo gra
duum, cum tractetur de ſuccedendo ex diſpoſitiōe,
& prouiſione hominis, & ideò filius prius admittiẽ,
quàm nepotes, & alij deſcendētes, & prius frater, quàm
filij alterius fratris, ſecus, ſi ageretur de ſuccedēdo ex
diſpoſitione legis, quoniam ſimul admitterentur fra
tres, & filij alterius fratris d.authen.ceſſante, ita voluit
Bal.in d.l.cum ita §.in fideicommiſſo, & ſequitur Ra
phael Cuma.ibi, & ita cōſuluit doctor veritatis Alex.
in d.conſilio 129. in 4. volumi. qui hanc opinionem
confirmat, & reſpondet ijs, quæ in contrarium addu
ci poſſunt, & ideo ne ſim merus relator, ad dicta illi⁹
ſe remitto. Quare dicta domina Margharita dici
tur potior, & legitima contradictrix non ſolum reſpe
ctu ſucceſsionis, ſed etiam reſpectu tituli, & domi-
14 nij. ¶ Quod etiam ſuadetur, nam p̄ſuppono, ꝙ † cō-
ceſſio facta Comiti Gerardo fuit penitus nulla, tan-
quam facta abſque decreto ſuperioris, & abſque ſo-
lemnitate, pro vt de iure fieri debuit c. ſine exceptio-
ne 12.q.2.& ibi per glo.ſummæ, & c.nulli, ibique do
ctores de rebus eccle. non alienan. quoniam tempore,
quo concesſio facta fuit, conceſſum fuit decretum,
& data licentia, ꝙ dicta bona poſſent concedi in em-
phyteoſim Comiti Gerardo pro ſe, & ſuis hæredi-
bus, quo caſu intelligitur de deſcendentibus, ita de-
mum ſi ſint hæredes, vt volunt docto. Bar.& alij in d.
l.cum iurandi §.ſi liberi, & in d.l.ēt, & in d.l.ꝙ diciẽ
& ſimi.allegatis per Alc.in d.conſ.129.& in conſi.
119.in 4.volu. & poſtea non ſeruata forma decreti fa
cta fuit concesſio pro ſe, filijs, nepotibus, liberis, & de
ſcendentibus maſculis, & ēt pro fœminis, vt habetur
in inſtrumēto inueſtiturę, quo caſu dicitur facta con-
ceſsio, vt poſsint admitti, & admittanẽ deſcendētes or
dine ſucceſsiuo, vt ſupra, ēt ſi non ſint hæredes, & ſic
conceſsio facta fuit alia, & diuerſa, ac alterius naturę
ab illa, quæ poterat fieri occaſione decreti, & licentię
datæ, vt colligitur ex dictis docto. in locis p̄allega. &
ex ijs, quæ poſuit Alexa.in l. ſi patroni ff. ad trebellia.
& in dictis conſilijs, & conſequenter talis cōceſsio fa-
cta Comiti Gerardo dicitur, & reperiẽ facta abſque
decreto, & auctoritate ſuperioris, cū fuerit facta ſub
alia forma, & ſub alio, & diuerſo modo, quàm fuerit
conceſſum decretū, quo caſu conceſsio debet dici nul
la, vt eſt tex.in l.ſi pupillorum §. ſi prætor ff. de rebus
eorum, & Roma.in ſingulari ſuo.218.& conſequen-
ter ex prima conceſsione non poſſunt dicti nepotes
admitti & debent attendi potius ſubſequētes inueſti-
turæ factę Comiti Hannibali, & Comiti Franciſco, q̄
prima, ex quo vigore illarum ipſi, & ſucceſsiue domi
na Margharita ē in poſſeſsione dictorum bonorū, &
tales ſubſequentes inueſtituræ poſſunt dare iuſtā cau
ſam poſsidendi, ſeu coloratū titulū ipſi dominæ Mar
gharitæ ad excludendū aduerſarios in hoc remedio
15 d.l.fin.quia † in huiuſmodi poſſeſſorijs titulus ēt co-
loratus ſuffragatur, vt late traditur per Abb.in c.in li-
teris de reſtitutio.ſpoliatorū, & ibi do.Antoni⁹, & fa-
ciunt no.per Bar.in l.j.C.quorū bonorū. ¶ Et ſtante
hoc p̄ſuppoſito, ꝙ prima cōceſsio fuerit nulla, & nō
poſsint dicti nepotes de Beuilacquis ſuper illa ſe fun
dare, ſequitur, ꝙ dicta dña Margharita diciẽ potior,
& eſt præferenda, tanquā illa, quæ habet titulū magis
coloratum, & magis validum, quoniam ſtante nulli-
tate dictæ primę inueſtiturę, ex quo poſtea comes
Hannibal pro ſe, & comite Franciſco, & pro eorum
vtriuſque liberis, hęredibus, & deſcēdētibus recepit
inueſtiturā dictorū bonorū, vtrique ex illa dicitur in
eis ius acquiſitū, & ita illa ipſi poſſederunt, & euenié-
te caſu, ꝙ alter ipſorū decederet ſine liberis, & hęre-
dibus, alter ipſorū ſuccedere non debebat, vt habetur
ꝑ Bart. Alex.& alios in l.ſi mihi, & Titio. ff. de verbo.
obliga. ſed portio deficientis deuoluebatur ad eccle-
ſiā, vt ibi, ex quo iſta erat inueſtitura non paterna, qa
illa fuit nulla, ſed noua, q̄ initiū in ꝑſonis dictorū co-
mitis Hannibalis, & comitis Frāciſci habuit, vnde o-
ptimè, & cautè fecit comes Franciſcus poſt mortem
comitis Hannibalis petendo inueſtituram de dictis
bonis pro ſe, hęredibus, & deſcendentibus, ex cuius
verbis diciẽ cōprehenſa domina Margharita, ex quo
fuit hęres inſtituta à comite Franciſco, & diciẽ de de-
ſcendentibus, item & de hęredibus, vt dixi ſupra. Et
iſtę nouę inueſtiturę non ſunt regulandę ſecundum
naturam primę factę comiti Gerardo, quoniam illa
eſt, & fuit nulla, & ideo haberi in conſideratione nō
16 debet: item quia † iſtę nouę ſubſequentes factę fue-
runt ſub alia forma, & ſub alijs qualitatibus, ergo de-
bent dici penitus nouę, nec ſunt ſecundum naturam
primę regulandę per ea, quę habentur per Alexand.
in d.l.ſi mihi, & Titio, allegando Baldum in c. impe-
rialem in.§.inſuper de prohibita feudi aliena. ¶ Et ſi
diceretur, ꝙ inueſtiturę factę comiti Hānibali, & co
miti Franciſco laborent eodem morbo, quo prima,
quia non reperiuntur factę cum ſolemnitate debita,
nec cum decreto, & auctoritate ſuperioris, reſpon-
17 detur, ꝙ † ex quo iſta bona conſueta fuerunt ſic loca-
ri, vt colligitur ex bina. ſeu terna conceſsione, & in-
ueſtitura facta in perſonis dictorum comitis Hanni-
balis, & comitis Franciſci, iuxta not. per Bart. in l.ſem
per in ſtipulationibus in fina. verbis. ff. de reg. iuris, po
tuerunt concedi in emphyteoſim cōſuetam abſque
alia ſolemnitate, & decreto, vt habetur in c. j. extra
de feudis, & per Bart.& alios in auten. qui rem. C.de
ſacroſan. eccleſi. Secundo dico, ꝙ dato ſed non con-
ceſſo, ꝙ omnes inueſtituræ. & cōceſsiones eſſent nul
læ ratione pręmiſſa, tamen dico, ꝙ ipſa domina Mar
gharita eſt præferenda filijs comitis Antonij, tum qa
18 ipſa eſt in poſſeſsione illorum bonorū, quo caſu † in
pari cauſa potior, & melior eſt conditio poſſeſſoris,
& maximè in terminis noſtris, vt volunt Salic.& alij
in d.l.fin.C.de edicto diui adria.tollen.l.in pari. ff.de
regu. iuris, tum etiam quia ipſa filia, & hæres ſucceſ-
ſit dicto comiti Franciſco, qui vltimo loco fuit inue-
ſtitus, & immiſſus in poſſeſsionē illorū bonorū om-
nium, quæ tenuit, & poſſedit vſque ad mortē ſuam,
vnde ipſa poteſt opponere, & dicere cōtra dictos de
19 Beuilacquis, veſtra non intereſt, † quæ exceptio ē le
gitima, vt per Abb.in d.c.j. de accuſa. item pōt dice-
re, & opponere, quo ad vos liberas ædes habeo, argu.
l.loci corpus.§.penul. ff.ſi ſerui.vendi.& ſi alicuius in
tereſt, intereſſet eccleſiæ, ſed nō ad impediendū hoc
remediū, ſeu immiſsionē poſſeſsionis ex d.l.fi. Ex pręmiſsis itaque videtur, ꝙ domina Margharita habeat
titulum meliorem, & potiorem, q̄ habeant illi de Be-
uilacquis. ¶ Præterea animaduertendum eſt, ꝙ quā-
uis præſupponatur validitas primæ inueſtituræ, & ꝙ
per

per Comitē Antoniū,& Comitē Hannibalem nō po
tuerit dictis de Beuilacquis agentibus per diuiſionē,
vt ſupra,factam præiudicari, nec per inueſtituras ſe-
cūdo loco factas,& ſic ipſis filijs Comitis Antonij cō-
petat ius in dictis bonis ratione primæ inueſtituræ. tū
20 videndū eſt, qđ ius ipſis dicaī poſſe cōpetere. Et † pro
fectò non pōt dici cōpetere, niſi ius agēdi ex illa in-
ueſtitura, & ſic actio ex ſtipulatu, vel certi ↄdictio, q̄
datur pro ſtipulatione, nō autem dominium, vel qua
ſi, cum hæc bona nunquā fuerit tradita iſtis filijs Co-
mitis Antonij, & propterea nō pōt dici eis dominiū
vtile acquiſitū argu.l.traditionibus C.de pactis,& ibi
docto.iunctis no.p ſcriben.in d.l.ſi mihi,& Titio Nō
poſſunt ergo dicere iſti de Beuilacquis, ſe habere ti
tulum aliquem, hoc eſt dominiū directū, vel vtile,
vel quaſi dñium, ex quo iſta bona nunquam fuerūt
ipſis tradita, nec eorum poſſeſſionē unquam habue
rūt, ſed ſolū ius agēdi actione perſonali ad illa bona,
qđ ius dicitur aquiſitū ex ſtipulatione facta p Comi-
tem Gerardū, vt in dicta prima inueſtitura habetur:
Sed Comiti Franciſco benè poteſt dici acquiſitū vti-
le dominium dictorū bonorum, ex quo per inueſtitu
ram vltimo loco factam ſibi ſoli dicta oīa bona fue-
runt ↄceſſa ab ipſo domino, & ab eo, q erat verus do-
minus, qui illa dicto Comiti Franciſco aſsignauit,&
tradidit,& ipſum in eorū poſſeſsionē immiſit: Ex qui
bus ſequitur, ꝙ in dictum Comitē Frāciſcū fuit tran-
ſlatū vtile dominiū d.l. traditionibus cū ſimili. Et ex
his clarè infertur, ꝙ apparet de titulo dictæ dominæ
Margharitæ mediante perſona Comitis Franciſci, q
fuit inueſtitus, vt ſupra, & cui traditio facta fuit, item
ēt ex perſona Comitis Hānibalis, qui fuit inueſtitus,
pro ſe, hæredibus,& deſcendētibus, & cui à vero do
mino. hoc eſt ab eccleſia facta fuit traditio dictorū
bonorū, vt ſupra: ex qua inueſtitura facta dicto Comi
ti Hānibali nō potuit ius aliquod acquiri filijs Comi
tis Antonij, q nō ſunt deſcēdētibus dicti Comitis Hā-
nibalis, ꝓut requirit, & ex p̄dictis apparet, ſed bñ ex ea
potuit poſt mortē dicti Comitis Hannibalis ipſis Co
miti Franciſco acquiri omne ius in dictis omnibus
bonis,& ſucceſiuè ipſe dominæ Margharitæ, quæ eſt
filia, & hæredes dicti Comitis Franciſci & ſic com-
prehendit ſub inueſtitura facta Comiti Hannibali, ac
etiam Comiti Franciſco, ergo ipſa dicitur habere ti-
tulum, ex quo filij Comitis Antonij volentes veni-
re, vt hæredes ex teſtamento dicti Comitis Hanniba
lis excluduntur. ¶ An autem iſtæ inueſtituræ factæ
Comiti Hannibali, & Comiti Franciſco potuerint
fieri in p̄iudiciū filiorū Comitis Antonij, q p̄tendunt
habere ius in dictis bonis ꝓpter primam inueſtiturā
factam Comiti Gerardo, quibus, ſi qđ ipſius habēt,
ſeu dicuntur ex illa inueſtitura habere, dicī cōpetere
ſolū ius agendi ex ſtipulatione, & cōtractu facto eo-
rum nomine p Comitē Gerardū vt ſupra, hoc nō eſt
diſcutiēdum, nec diſputandū in hoc iudicio ſumma-
rio, in quo vigore dumtaxat actionis pſonalis, q̄ pōt
ipſis ↄpetere ſuper dictis bonis, nō debēt immitti ī il-
lorum poſſeſsionē, ſed, expedito hoc iudicio, prius
agant actione ſibi competenti ratione primæ inueſti
turæ. & ſi obtinebūt, poſtea immittentur in poſſeſsio
nem dictorum bonorum, & non prius. Et ita in præ-
dictis omnibus iuris eſſe exiſtimo. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Remedium l.fin.C.de edi.diu.Adr.tol.eſt ſummarium,& celeri ter,ac de plano expediendum,& num.9.*
2 *Et competit hæredi ſcripto etiam, vt manuteneatur in poſſeſſione,& propterea dici poteſt retinendæ.*
3 *Immiſſio in poſſeſſionem ſi nulla fuit, quomodo peti debeat confirmari, remiſſiuè.*
4 *Remedium d.l.fin.non datur hæredi venienti ab inteſtato, qui in illo dicitur legitimus contradictor.*
5 *Nec datur ſubſtituto p fideicōmiſſum ante factam reſtitutionem ſaltem verbalem, ante quam etiam nec ipſe in hoc remedio dicitur legitimus contradictor, niſi in caſu hic poſito.*
6 *In remedio d.l.fi. non admittitur exceptio furoris teſtatoris, falſitatis, nec nullitatis teſtamenti, nec alia exceptio quæ proprietati concernens.*
7 *Remedium d.l.fin.cui hæredi detur.*
8 *Exceptio incontinenti probanda in iudicio poſſeſſorio admiſſibilis quomodo intelligitur, vt incontinenti probetur.*
10 *In remedio d.l.fi.qñ exceptio dominij poſſit admitti, & quomodo.*
11 *Sanæ mentis quem eſſe ex quibus actibus probetur, & num.*
12 *Renuntiatio geminata ſupplet omnem ſolemnitatem.*
13 *Iuramentum ſupplet defectum inſinuationis.*
14 *Interdictionis bonorū ſententia qđ ad illius validitatē requirat.*
15 *Sententiæ effectus per appellationem ſuſpenditur.*
16 *Furioſus de nouo quidem non poteſt incipere poſſidere, poſſeſſionem, quam antea habebat, retinet, nec eam poteſt amittere.*
17 *Curator furioſi acqrit poſſeſſionē, & poſſidet nō ſibi, ſed furioſo.*
18 *Furioſus cēſetur eſſe in eodem animo, ſtatu, & propoſito, quo erat ante furorem.*
19 *Et qprimū reſipuerit, ſtatī, & ipſo iure adminiſtrationē bonorū ſuorū recuperat, & ſub cura eſſe deſinit: ſecus eſt in prodigo.*
20 *Sanæ mētis teſtatorē fuiſſe, aut in furore, quomodo probari poſſit.*
21 *Sanæ mentis,& non furioſus quis in dubio præſumitur.*
22 *Furor difficulter probatur.*

EPI O E.

HAEREDEM ſcriptū eſſe immittēdū in poſſeſ-
ſionē, & in ea manutenēdū ex remedio l.fi. C.de edic.
diui Adria.tol.intentato, nō obſtantibus pluribus ex-
ceptionibus hic oppoſitis, demonſtratur.

CONSILIVM LVI.

IN præſentia cā dicendum eſt, qđ Lucre
tia hæres inſtituta ab Hannibale Viler
tis in eius teſtō nō abolito, nec cancellato,
nec in aliqua ſui parte vitiato debet im-
mitti in poſſeſsionem bonorum hęreditariorū, quæ
dictus tēſtator tpe mortis tenuit, & poſſedit, ex reme
1 dio.l.fi.C.de edic.diui Adri.toll.† ꝙ remediū eſt ſum-
marium, & cleriter, ac de plano pp notorietatē, quæ
ex inſtrō teſtī non aboliti, nec cancellati inducitur, eſt
2 expediendū, vt habetur per Bar.& oēs in d.l.fi. Et † cō
petit remedium d.l.fi hæredi ſcripto nedū vt poſſeſ-
ſio de nouo detur, & acquiratur, ſed ēt, vt hæres con
firmeī, cōſeruetur, & defendatur in poſſeſsione prius
data, ſeu in qua prius reperiī, & ſic dici pōt etiā reme
diū retinendæ poſſeſsionis, arg.l.j. C.de carbon. edic.
& l.2.§.miſſū ff.eo.tit. Bar.in d.l.fi in 4. col.& ibi Ale.
3 in vlt.verbis, & Bal.in cōſi.33.lib.5. Et † Sal.in d.l.fi.do
cet practicā ad petendū ↄfirmationē poſſeſsionis, ſi
prima immiſsio ex defectu citationis, vel ex alio fuiſ-
ſet nulla q̄ practica in caſu noſtro ſeruata fuit, vt in pro
ceſſu habeī. ¶ Nō obſtat ex aduerſo, ꝙ Carolus fuit
ſaltē reſpectu aliquorū bonorū hr̄ditariorū prius
immiſſus in poſſeſsionē tāquā hr̄s ab inteſtato, & ēt
ratione fideicōmiſsi paterni facti ſub ↄditione, ſi Han
4 nibal deceſſerit ſine filijs, qa reſpondeī primo, ꝙ † be
neficiū d.l.fi.non daī hr̄di venienti ab inteſtato, vt vo
lunt docto. magis cōmuniter, veluti refert, & ſequitur
Alexā.in d.l.fin. in 9. col. & is non dicitur legitimus
contradictor, nam quamdiu locus eſt ſucceſsioni ex
teſtamento, ceſſat ſucceſsio ab inteſtato, & quamdiu
locus eſt hæredi ſcripto, non admittitur hęres ab in-
teſtato l.quādiu ff.de acquir.hær.& arg.l.j.C.de edic.
5 diui adria.tollē, ſecūdo reſpondeo, ꝙ † ſubſtitutus
fideicōmiſſarius, cui nō eſt facta reſtitutio ſaltē
bali